

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/31/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715203897
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715203897.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci starostlivosti o maloletého M. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, dieťa rodičov L. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom S., B. XX, zastúpenej JUDr. Dášou Brázdilovou, advokátkou so sídlom Zvolen, Trhová 1, a M. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom P., A. XXXX/XX, o návrhu matky na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Zvolen č. k.: 7P/42/2014-29 zo dňa 12. 12. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 13CoP/10/2015-51 zo dňa 10. 02. 2015, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 16. apríla 2015, č. k.: 5P/114/2015 - 22, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým čiastočne zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/42/2014-29 zo dňa 12. 12. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/10/2015-51 zo dňa 10. 02. 2015 v časti, v ktorej súd upravil styk otca M. L., nar. XX. XX. XXXX s maloletým M. L., nar. XX. XX. XXXX počas letných prázdnin v kalendárnom roku 2015 od 01. 07. 2015 od 8.00 hod. do 14. 07. 2015 do 18.00 hod. a od 01. 08. 2015 od 8.00 hod. do 14.08.2015 do 18.00 hod., p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/42/2014-29 zo dňa 12.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/10/2015-51 zo dňa 10.02.2015 zrušil v časti, v ktorej súd upravil styk otca M. L., nar. XX.XX.XXXX s maloletým M. L., nar. XX.XX.XXXX počas letných prázdnin v kalendárnom roku 2015 od 01.07.2015 od 8.00 hod. do 14.07.2015 do 18.00 hod. a od 01.08.2015 od 8.00 hod. do 14.08.2015 do 18.00 hod. V prevyšujúcej časti súd návrh matky zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka maloletého podala dňa 30.03.2015 návrh, ktorým žiadala, aby súd zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/42/2014-29 zo dňa 12.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/10/2015-51 zo dňa 10.02.2015, ktorým súd upravil styk otca M. L., nar. XX.XX.XXXX s maloletým M. L., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým nad rozsah doterajšej úpravy styku v rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/25/2008-28 zo dňa 20.03.2008 aj počas vianočných sviatkov v kalendárnom roku 2014 v čase od 23.12.2014 od 13.00 hod. do 27.12.2014 do 18.00 hod., počas jarných prázdnin v kalendárnom roku 2015 od 15.02.2015 od 9.00 hod. do 22.02.2015 do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov v kalendárnom roku 2015 od 05.04.2015 od 09.00 hod. do 06.04.2015 do 15.00 hod., počas letných prázdnin v kalendárnom roku 2015 od 01.07.2015 od 8.00 hod. do 14.07.2015 do 18.00 hod. a od 01.08.2015 od 8.00 hod. do 14.08.2015 do 18.00 hod., s tým, že matka L. L., nar. XX.XX.XXXX je povinná maloletého v určenom čase riadne pripraveného odovzdať otcovi pred domom, v ktorom s maloletým býva a otec je povinný v určenom čase maloletého po skončení stretnutia na tom istom mieste matke odovzdať.

Vzhľadom na zmenu pomerov, ku ktorej došlo, bola nútená podať návrh na zrušenie predbežného opatrenia. Maloletý syn počas jarných prázdnin, kedy mal byť u otca, dvakrát ušiel, a to dňa 17.02.2015, kedy otec dieťa nechal s cudzou osobou - starou matkou ďalších dvoch maloletých detí a druhý krát dňa 19.02.2015, kedy maloletý utiekol z hotela U. k jej matke do predajne kvetinárstva vo S.. Bola s maloletým na vyšetrení u L.. J. N., všeobecnej lekárky pre deti a dorast vo Zvolene, keď syn v noci plakal, bol nepokojný, mal bolesti brucha a bolo jej lekárkou odporučené psychologické vyšetrenie, ktoré so synom absolvovala dňa 23.02.2015 a 10.03.2015. U psychologičky U.. L. P. maloletý uviedol, že k otcovi nechce chodiť, otec ho bije za to, že niečo vyleje, zakazuje mu telefonovať s matkou, nesmie na ulici zakývať matke, ani starým rodičom a necíti sa komfortne pre zlé hygienu v byte otca. Sám maloletý priznal, že od otca utiekol aj v roku 2014.

Dňa 24.03.2015, kedy bol určený termín pojednávania vo veci 15P/38/2012 o návrhu otca ohľadne úpravy styku s maloletým synom a kedy mal byť vypočutý aj maloletý M., po príchode do budovy Okresného súdu Zvolen, pred pojednávacou miestnosťou sa nachádzali priatelia otca maloletého, spolu s matkou otca maloletého a po vstupe do miestnosti vstúpili spolu s otcom aj U. A., L. Q., L. L. W., T. S., I. L. Q. a matka otca R. L.. Otec maloletého týmto hrubo necitlivým spôsobom sa snažil vyvolať psychický tlak na maloletého syna pred jeho výsluchom, čo sa samozrejme odrazilo aj na správaní. Maloletý mal strach a uviedol pred súdom, že celé toto divadlo na neho zle pôsobilo. Podľa výpovede maloletý pri otázke ohľadne intervalov stretávania s otcom zopakoval nikdy, nikdy. Nepochopiteľné je, že súd vyzval prítomných, aby si zobrali z pojednávacej miestnosti veci, počas výsluchu maloletého bez súhlasu súdu nechal v pojednávacej miestnosti mobilný telefón, zrejme za účelom nahrávania, alebo opätovne vyvolania psychického tlaku na maloletého, keď k zvoneniu došlo na začiatku započatého výsluchu. Maloletý v uvedený deň zažil obrovský psychický stres správaním otca hraničiaceho až s týraním, jednak prítomnosťou osôb na chodbe Okresného súdu Zvolen, ako aj v pojednávacej miestnosti pred výsluchom a ponechaním mobilného telefónu počas výsluchu maloletého v pojednávacej miestnosti a zazvonením v priebehu výsluchu. Správanie otca maloletého zanechalo na maloletom následky, a preto vec konzultovala aj so psychologičkou.

Od rozhodnutí Okresného súdu Zvolen v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici došlo k výrazným zmenám, u maloletého došlo k zdravotným problémom, podrobil sa vyšetreniu u psychologičky a ako vyplýva zo záverov vyšetrenia, môže dôjsť k závažným zmenám vo vývine. Maloletý v dôsledku správania sa otca aj počas jarných prázdnin a správania sa otca pred výsluchom na súde, začal otca odmietať. Z výsluchu pred súdom je evidentné, že maloletý k otcovi nechce chodiť, bojí sa, že otec ho zbije, chodí s otcom po kaviarňach, otec dieťa nepovzbudzuje pri tenisových turnajoch. V prípade, že by sa mal následne styk realizovať podľa nariadeného predbežného opatrenia, došlo by k vážnym následkom na zdraví maloletého.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že otec sa v konaní vedenom na tamom súde pod spisovou značkou 7P/42/2014 domáhal nariadenia predbežného opatrenia, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením zo dňa 12. 12. 2014, č. k.: 7 P/42/2014 - 29, ktorým súd upravil stretávanie sa otca s maloletým nad rozsah doterajšej úpravy styku v rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 20. 03. 2008, č. k.: 9 C/25/2008 - 28.

Zo spisu tamojšieho súdu sp. zn.: 15 P/38/2012 zistil, že na súde sa vedie konanie o návrhu otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Prvostupňový súd konštatoval, že v súčasnosti sú rodičovské práva a povinnosti k maloletému upravené rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 20. 03. 2008, č. k.: 9 C/25/2008 - 28. Aplikujúc ust. § 77 ods. 2 a § 77 ods. 1 písm. d) O. s. p. posúdil návrh matky a dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Poukázal na to, že súd musí skúmať, či pominuli dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, prípadne či došlo k zmene pomerov na strane účastníkov konania. Mal preukázané, že uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 7P/42/2014-29 zo dňa 12.12.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoP/10/2015-51 zo dňa 10.02.2015 bol upravený styk otca s maloletým M. L., nar. XX.XX.XXXX nad rozsah doterajšej úpravy styku v rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/25/2008-28 zo dňa 20.03.2008 aj počas vianočných sviatkov v kalendárnom roku 2014 v čase od 23.12.2014 od 13.00 hod. do 27.12.2014 do 18.00 hod., počas jarných prázdnin v kalendárnom roku 2015 od 15.02.2015 od 9.00 hod. do 22.02.2015 do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov v kalendárnom roku 2015 od 05.04.2015 od 09.00 hod. do 06.04.2015 do 15.00 hod., počas letných prázdnin v

kalendárnom roku 2015 od 01.07.2015 od 8.00 hod. do 14.07.2015 do 18.00 hod. a od 01.08.2015 od 8.00 hod. do 14.08.2015 do 18.00 hod.

Prihliadol na to, že maloletý dvakrát ušiel od otca, a to dňa 17. 02. 2015 a 19. 02. 2015. Prihliadol na výpoveď maloletého na pojednávaní dňa 24. 03. 2015, kde sa viackrát vyjadril, že k otcovi nebude chodiť, nechce byť s ním, a to ani v čase letných prázdnin. S prihliadnutím na značne odmietavý postoj maloletého k otcovi dospel súd k záveru, že za tohto stavu nie je vhodné ponechať predbežné opatrenie v platnosti na obdobie letných prázdnin. Zároveň zdôraznil, že právo otca na stretávanie sa s maloletým je na túto dobu zachované podľa rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 20. 03. 2008, č. k.: 9C/25/2008 - 28. Uviedol, že počas tejto úpravy styku má otec možnosť budovať si svoj vzájomný vzťah s maloletým, a pokiaľ dôjde k zmene postoja maloletého k otcovi, tento môže opätovne požiadať o úpravu styku aj počas letných prázdnin.

Pokiaľ matka žiadala zrušenie predbežného opatrenia v celom rozsahu, návrh v tejto časti zamietol s poukazom na to, že v čase rozhodovania súdu o návrhu matky predbežné opatrenie zaniklo zo zákona podľa § 77 ods. 1 písm. b) O. s. p. uplynutím určeného času, po ktorý malo trvať.

Proti rozhodnutiu sa odvolal otec. Uznesenie žiadal zmeniť a návrh matky zamietnuť. Odvolanie podal len proti prvému výroku. Namietal, že súd neuviedol, ktorý dôvod podstatný pre nariadenie predbežného opatrenia pominul a ani akým spôsobom mal pominúť, respektíve čo spôsobilo jeho pominutie. Podľa jeho názoru rozhodnutie absolútne postráda odôvodnenie. Konštatovanie súdu, že návrh matky je čiastočne dôvodný, nemožno považovať za riadne odôvodnenie rozhodnutia. Predbežné opatrenie bolo nariadené z dôvodu nedostatočnej komunikácie medzi rodičmi a z dôvodu ich hlboko narušených vzťahov, čo nepriaznivo vplýva na maloleté dieťa a z dôvodu existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy v tom, že ak sa maloletý nebude stretávať so svojím otcom, môže dôjsť k jeho odcudzeniu.

Pokiaľ súd poukázal na odmietavý postoj maloletého, s týmito námietkami sa vysporiadal prvostupňový súd v predbežnom opatrení ako aj odvolací súd, ktorý konštatoval, že odmietavý prístup dieťaťa k stretávaniu sa s rodičom, ktorý nie je logicky podložený, nie je dôvodom na to, aby styk rodiča s dieťaťom bol obmedzený, prípadne vylúčený. Výsluch maloletého, kde prezentoval svoj odmietavý postoj k otcovi, nemôže byť dôvodom pre zrušenie predbežného opatrenia, pretože tento postoj nie je novou skutočnosťou, ktorá by neexistovala v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Inštitút zrušenia predbežného opatrenia neslúži na reparovanie pôvodného rozhodnutia o predbežnom opatrení.

Pokiaľ matka ako dôvod na zrušenie predbežného opatrenia uvádzala "útek" od otca počas jarných prázdnin, uviedol, že matka úmyselne neuviedla, že sa voči nej viedli dve konania o súdny výkon rozhodnutia z dôvodu, že mu bránila v styku s dieťaťom. Dňa 19. 02. 2015 bol s maloletým na obede v hoteli U., a to na výslovné prianie maloletého. V hoteli sa pýtal na WC, keď sa dlho nevracal, vybehol na ulicu, kde zbadal starých rodičov, ako maloletého bežiac vedie za ruku jeho starý otec smerom k bydlisku maloletého. Starý otec maloletého ho verbálne aj fyzicky napadol, načo otec privolať hliadku polície, ktorá odišla bez riešenia, pretože v nej bol aj súčasný priateľ matky. Až druhá privolaná hliadka začala situáciu riešiť, pričom s otcom sa dostavila pred byt matky, ktorá odmietla dieťa odovzdať. Za prítomnosti maloletého matka vykrikovala, že si „zavraždil brata“. Matka kvôli blížiacemu sa termínu pojednávania vo veci samej nahovorila maloletého na jeho čin, aby mohla tvrdiť, že otec nie je schopný sa o maloletého postarať, o čom svedčí aj jeho niekoľkodňové naliehanie na absolvovanie obeda v hoteli U., následne sprevádzanie maloletého starým otcom a napokon aj samotný list matky, v ktorom uvádza, že maloletému odovzdala ďalší zablokovaný mobilný telefón s pin kódom, ktorý vedela len ona a maloletý.

Pokiaľ matka uvádza, že maloletý počas prázdnin utiekol otcovi dvakrát, keď ho nechal s cudzou osobou, je to zahmlená informácia. Maloletý sa vypýtal od otca, či by mohol stráviť čas so svojimi kamarátmi za prítomnosti ich starej mamy, nakoľko sa chceli spolu hrať na tablete, ktorý mal maloletý. Počas hrania sa pripojil k Internetu, kde ho kontaktovala matka a začala na neho vyvíjať tlak, tým, že mu písala, ako jej aj jeho sestričke veľmi chýba, sestrička sa ním na veľmi plače, nemá jej kto čítať básničky. V dôsledku tohto nátlaku matky sa maloletý rozplakal a stará matka kontaktovala otca, že maloletý je rozrušený na veľmi plače. Z tohto konania matky je jednoznačné, že je to ona, ktorá ovplyvňuje možnosť rozvíjať

vzťah otca s maloletým. Je zarážajúce tvrdenie matky, že maloletý sa u neho cíti nekomfortne, pretože práve on núti aj maloletého umyť si zuby, osprchovať sa, splachovať toaletu.

Odmieťa ničím nepreukázané tvrdenie matky, že pred výsluchom maloletého aj počas neho sa snažil vyvinúť na maloletého psychický tlak. Nielen jemu, ale aj starej matke maloletého ako aj priateľom otca ide o záujem maloletého dieťaťa, preto sa zúčastnili pojednávania ako verejnosť. V prípade, ak by maloletý nebol ovplyvnený matkou ako odpovedať na otázky súdu a vypovedal by pravdivo, nemala by na neho účasť uvedených osôb absolútne žiadny vplyv. Nelogicky vyplýva tvrdenie, že v miestnosti otec nechal svoj mobilný telefón, pretože pojednávanie sa i tak nahráva.

Namietal obvinenie vznesené matkou týkajúce sa zatajenia, že znalkyňa dala nielen jemu, ale aj jej matke testy domov, pričom ide o nepodloženú domnienku. Podľa vyjadrenia znalkyne tento postup nie je neobvyklý a vykonal sa aj v dôsledku ústretovosti voči matke, ktorá sa dokazovania zúčastnila so svojou niekoľkokomesačnou dcérou. Namietal, že matke neprináleží hodnotiť vykonané znalecké dokazovanie, pretože nemá odborné vzdelanie a ani vedomosti.

Popiera, že by maloletého bil, a pokiaľ v závere psychologickkej správy psychologička U.. P. konštatuje túto skutočnosť bez preukázania pravdivosti tejto informácie, dopúšťa sa odborného i disciplinárneho previnenia. Maloletý pred žiadaním z dvoch znalcov neuviedol, že by ho otec bil. Preto je predložená psychologická správa založená na ničím nepreukázaných informáciách poskytnutých maloletým bez overenia pravdivosti u otca. Poukázal na záver znaleckého posudku ustanovenej znalkyne L.. S. A., ktorá ustálila, že je v záujme dieťaťa rozšírenie styku otca s maloletým dieťaťom, pričom v záveroch uviedla, že správanie sa dieťaťa voči otcovi má trestajúci charakter, avšak maloleté dieťa sa bojí prejaviť svoj postoj k otcovi, pretože len ťažko by vedelo vysvetliť matke, prečo mu je s otcom zrazu dobre a preto radšej zvolí taký postoj, ktorý nie je v rozpore s postojom matky.

Maloletý s ním nadobúda skúsenosti, ktoré mu matka neposkytuje. S ním si prvýkrát opekala, stanoval, šnorchoval v mori, lovil morské plody, bicykloval. Nie je pravdivé tvrdenie otca, že na tohtoročné narodeniny nedostal žiadny darček. Dostal od neho hokejový zápas KHL. Následne sa mu podarilo zohnať lístky na majstrovstvá sveta v hokeji, maloletý účasť odmietol s odôvodnením, že tam nebude atmosféra, bude tam 12 000 opitých a toľko policajtov tam nebude. Toto určite nie je názor 11 ročného dieťaťa. Matka naďalej vytvára pred maloletým o otcovi negatívny obraz. Matka prezentuje pred maloletým, že on zapríčinil rozpad rodiny a že ho otec opustil, čo nie je pravda. Bola to práve matka, ktorá si našla počas trvania manželstva s otcom známosť.

Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ust. § 212 ods. 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 2 O. s. p.

Podľa § 219 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie je vo výroku správne a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s jeho odôvodnením, pričom na doplnenie uvádza nasledujúce.

K námietke otca, že súd neuviedol vo svojom rozhodnutí, ktorý dôvod podstatný pre nariadenie predbežného opatrenia pominul, ani akým spôsobom mal pominúť, odvolací súd uvádza, že zmyslom predbežného opatrenia je v prípade starostlivosti o maloleté deti rozhodnutie v prípade, keď treba dočasne upraviť pomery účastníkov. Predbežné opatrenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 12. 12. 2014, č. k.: 7 P/42/2014 - 29 bolo nariadené aj z dôvodu, že bolo osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy v tom, že ak sa maloletý nebude stretávať so svojím otcom, môže dôjsť k jeho odcudzeniu. Okresný súd zistil, že úmysel predbežného opatrenia bol naplnený, pretože maloletý sa s otcom stretával, pričom ani týmto rozhodnutím jeho stretávanie sa s maloletým nie je obmedzené

do takej miery, že by hrozilo odcudzenie. Je nepochybné, že vzťahy medzi rodičmi sú narušené, pričom trpí dieťa. Komunikácia medzi rodičmi nie je na dobrej úrovni, čo neušlo pozornosti ani dieťaťu, pretože na to poukazuje, napríklad to vyplýva zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 24. marca 2015, keď dieťa poukazuje na to, že otec nadával mamine a dedovi, čo videl z okna. Podľa § 77 ods. 2 O. s. p. predbežné opatrenie súd ruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo predbežné opatrenie nariadené, prípadne odpadol právny záujem na takomto dočasnom zabezpečení, pretože vznikla nová hmotnoprávna situácia vo vzťahoch medzi účastníkmi. Prvostupňový súd dostatočne vo svojom rozhodnutí poukázal na zmenenú situáciu, keď maloletý sa viackrát vyjadril, že nechce k otcovi chodiť, nechce byť s ním ani v čase letných prázdnin, pričom vyjadril značne odmietavý postoj. Súd poukázal na zmenu pomerov, ako aj na to, že vyššie citovaným uznesením zo dňa 12. 12. 2014 bol upravený styk otca nad rozsah doterajšej úpravy. Odvolací súd nemohol nechať nepovšimnuté vyjadrenie maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 24. 03. 2015, kedy bez prítomnosti verejnosti opakovane odmietal stretnutie s otcom, pričom z jeho výpovede vyplynuli závažné okolnosti, ktoré majú na výchovu dieťaťa vplyv a ktoré dieťa vníma ako negatívne. Opakovane maloletý uviedol, že otec s ním chodí po kaviarňach, pije víno, bije ho doma, keď nechce s ním ísť. Pokiaľ idú do kina, v kine je stále sám, otec ho tam nechá samého. Pokiaľ otec uvádza, ako sa dieťaťu venuje, dieťa to vníma úplne inak. Dieťa s otcom nechce ísť ani na dovolenku. Za závažnú okolnosť súd považuje vnímanie aktivít otca dieťaťom, pričom otec zvyrazňuje materiálnu stránku vecí nepochopiac, že dieťa vyžaduje skutočnú osobnú starostlivosť, pozornosť od otca. Pokiaľ otec tvrdí, že chodí na bicykli s maloletým, dieťa to vníma inak. Ide o vynútenú pozornosť otca, direktívny spôsob trávenia času s dieťaťom, ktoré takto strávený čas chápe ako príkaz. Zrejme by bolo vhodnejšie, aby otec vyvinul skutočnú snahu vo vzťahu k dieťaťu, snahu získať jeho pozornosť, zaujať nápadom a zistiť, čo skutočne dieťa chce. Ak totiž otec tvrdí, že dieťaťu daroval tablet, ktorý si dieťa nemôže zobrať so sebou, je to to isté, ako keby mu žiaden tablet nedaroval.

Dieťa poukázalo aj na to, že otec s ním jazdí na aute vysokou rýchlosťou, aj 295 km/h. Táto informácia nie je nezaujímavá, pretože otec pripojil fotografie tohto auta a je predpoklad, že toto auto takúto rýchlosť dosiahne. Ak otec takto koná, dáva dieťaťu veľmi negatívny príklad a ohrozuje jeho život, čo je dosť závažný dôvod na to, aby dieťa vyjadrilo obavu a negatívnu emóciu voči otcovi.

Predbežné opatrenie má len dočasný charakter, nie je jeho zmyslom trvale upraviť vzťahy. Účel predchádzajúceho predbežného opatrenia bol naplnený, dieťa sa začalo stretávať s otcom, preto neexistuje dôvodná obava, že by sa odcudzili, pretože styk nie je zakázaný, ani obmedzený tak, aby sa toto puto pretrhlo. Treba zobrať do úvahy aj to, ako sa tento vzťah vyvíja, či je dieťaťu na prospech, či ho obohacuje. Žiaľ, rozpory rodičov, neschopnosť riešiť názorové rozdiely, robiť kompromisy sú v neprospech dieťaťa, ktoré zaujalo negatívny postoj. Dieťa nemôže byť nástrojom riešenia konfliktov medzi rodičmi, ich záujmy nemôžu byť uprednostnené pred záujmom dieťaťa. Otec musí nájsť spôsob, ako si získať syna, prejavíť mu skutočnú lásku. Aj keď maloletý je chlapec, je vo veku, kedy potrebuje zázemie, bezpečnosť, pocit istoty a to, že niekoho zaujímajú jeho skutočné bežné problémy.

Vzhľadom na prejav maloletého, jeho názor na stretávanie sa s otcom musel byť zohľadnený, pričom bude vecou prebiehajúceho konania citlivo posúdiť skutočný záujem dieťa, nie rodičov. Treba zdôrazniť aj to, že rozvodom rodičov dieťa stratilo pôvodnú rodinu, otca, ktorý s maloletým nebýva, s ktorou skutočnosťou sa dieťa musí vysporiadať, pričom na druhej strane dieťa existuje v rámci novej rodiny, kde existujú nové väzby a v rámci ktorej musí existovať a vysporiadať s touto skutočnosťou. Daným rozhodnutím nedochádza k reparovaniu pôvodného predbežného opatrenia, ale ide o reakciu na zmenené okolnosti. Dieťa sa nemôže stať nástrojom boja medzi rodičmi. Ani odvolací súd nepovažuje z hľadiska záujmu dieťaťa za vhodné, že pojednávania sa zúčastnili priatelia otca, takéto tvrdenie vyznieva absurdne, ak sa zúčastnili, tak iba ak na podporu otca. Dieťa za danej situácie mohlo byť vystresované. Narušené rodinné vzťahy nemôže nijako násilím opraviť súd, môže im dať určitý rámec v rámci pravidiel správania sa a určitého minima, ktoré musia rodičia dodržiavať. Až na takomto základe môžu budovať svoje vzťahy, čo zatiaľ nevládajú.

Otec síce môže popierať, že maloletého bije, ale súd musí na tento signál prihliadnuť a nenechať ho bez povšimnutia. Je síce pravdou, že otec by mal byť tou autoritatívnou osobou, chlapeckým vzorom, ale primerane veku, rešpekt sa nezíska silou, ale dôverou. Túto maloleté dieťa zjavne stratilo. Odvolací súd nepopiera, že je v záujme maloletého, aby sa stretávalo s otcom, aby tento vzťah rozvíjalo, uviedol to aj prvostupňový súd, avšak treba od základov zmeniť kvalitu tohto vzťahu. Rodičia sa musia vyvarovať vzájomnému obviňovaniu, komentovaniu príčin rozvratu rodiny, pretože v danej situácii to nikomu

nepomôže, predovšetkým nie dieťaťu. Treba brať do úvahy aj to, že akékoľvek znalecké dokazovanie znalcom dieťa zaťažuje, stresuje, ani znalec nedokáže dané problémy urovnať, môžu to len rodičia.

V zmysle Dohovoru o právach dieťaťa čl. 12 bod 1, 2 štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia zabezpečiť dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo slobodne sa vyjadrovať o všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťa musí venovať primeraná pozornosť zodpovedajúca ich veku a úrovni. Za týmto účelom sa dieťaťu musí predovšetkým poskytnúť možnosť, aby bolo vypočuté v každom súdnom alebo administratívnom pojednávaní, ktoré sa ho týka, a to buď priamo alebo prostredníctvom zástupcu alebo jeho príslušného orgánu, a spôsobom, ktorý je v súlade s pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

Súd viazaný Dohovorom prihliadol na názor dieťaťa, ktoré vzhľadom na vek je akceptovateľný. V zmysle čl. 13 bod 1 dieťa má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu vyhľadávať, prijímať a rozširovať informácie každého druhu bez ohľadu na hranice, či už ústne, písomne alebo tlačou, prostredníctvom umenia alebo inými prostriedkami podľa voľby dieťaťa. Dieťa sa môže slobodne vyjadriť, prejavíť názor, pričom zaň nemôže byť trestané. Právo maloletého dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor vo veciach, ktoré sa ho týkajú, je jeho nepopierateľným právom (§ 100 ods. 3 O. s. p., 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine). V konečnom dôsledku však posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Jeho úlohou je korigovať predstavy a názory maloletého dieťaťa o tom, čo je pre neho za danej situácie vhodné a čo nie (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci III. ÚS 707/04, IV. ÚS 288/04, III. ÚS 2150/07, I. ÚS 3082/10). Nemožno totiž pripustiť, aby bol v konaní zohľadnený výhradne názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti a v súlade s takto vysloveným názorom, aby došlo k vyhláseniu autoritatívneho rozhodnutia súdu (porov. Uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 268/02).

Mimochodom, treba podotknúť, že ak dieťa bolo v minulosti svedkom hádok, nebudaj útoky otca na matku, táto skutočnosť je jedným z faktorov, pre ktoré deti môžu odmietajú stretávanie sa s otcom. Mnohé obavy maloletého súd považuje za závažné, ktoré v ňom spôsobujú obavy a môžu sa prejavíť aj v tom zmysle, že sa ich snaží eliminovať, čo môže znamenať aj odmietanie situácií, kde hrozba vzniká. Preto otec pri realizácii styku musí zohľadniť tento fakt. Matka maloletého by sa mala vyvarovať „citového vydierania“ maloletého v čase, keď je s otcom, a taktiež, aby pred maloletým komentovala vzájomné vzťahy, prípadne tieto problémy prenášala na dieťa.

Vzhľadom na novozistené skutočnosti, výpoveď maloletého, prvostupňový súd dospel správne k záveru, že je potrebné predbežné opatrenie čiastočne zrušiť.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.